

Cirkularka

aktualne teme sodobne plesne umetnosti

letnik IV, št. 1
oktober 2001

Vadbeni prostori

Končno je tu nova Cirkularka. Namenjena je predstavitvi prostorske problematike, konkretnije vadbenih prostorov, na katero opozarjamo že leta brez uspeha, brez napredka. Zakaj? To se sprašujemo vsi, Nevenka Koprivšek pa v intervjuju o raziskavi prostorske problematike kulturnih dejavnosti (1999), katere iniciatorica je bila, pravi, da je treba počakati samo še na politično pripravljenost. Politično pripravljenost pa so nam pokazali tako na Ministrstvu za kulturo kot na Mestni občini Ljubljana, kjer so nam sprva obljubili, potem pa nam v več kot mesecu dni niso uspeli pripraviti prispevka o stališčih in predlogih za rešitev problematike vadbenih prostorov.

Za področje Ljubljane, kjer res vlada izredna prostorska stiska zaradi večje koncentracije ustvarjalcev in rastočega števila sodobnih plesnih produkcij, smo pripravili skromen seznam vadbenih prostorov, tistih, ki jih lahko najamemo, a so običajno (pre)zasedeni. Zunaj Ljubljane so nekoliko uspešnejši in tako smo se odločili predstaviti dve novi prostorski pridobitvi, eno s Štajerskega, drugo s Primorske. Droben korak v tej smeri smo naredili tudi na Društvu in namenili večji prostor naše pisarne za vadbo manjšim plesnim oblikam.

Kako pa se z iskanjem vadbenih prostorov srečujejo v tujini, recimo v New Yorku? V svojem prispevku ameriška plesalka daje upanje, da se celo v New Yorku da najti nove in alternativne vadbene prostore, in prepričana sem, da tudi v Ljubljani prostori so, da pa plesalci ne smemo biti prezahtevni glede ustrezne opremljenosti prostora. Za vse

vaje res ne potrebujemo studija z lastnostmi, ki jih predpostavlja Mateja Bučar v svojem tekstu o vadbenih prostorih, seveda pa si take prostore želimo za kakovostno in profesionalno delo. Iz lastne newyorške izkušnje lahko povem le to, da sem si tam brez težav našla plesni studio, v Ljubljani pa mi iskanje prostora za vadbo pomeni največji problem.

Potrebe in problemi sodobnega plesa so bili doslej predstavljeni v publikaciji *Foruma za artikulacijo drugačnosti* (1996), zborniku *Simpozija o kulturni politiki v Sloveniji* (1997), v raziskovalni nalogi *Zgodovina sodobnega plesa v Ljubljani* (1998/1999). Ker vemo, da je prihodnost sodobnega plesa odvisna tudi od kontinuiranega dela, treninga, izobraževanja ... v primernih prostorih, bomo še naprej iskali načine za rešitev prostorske stiske sodobnega plesa. Ob tem se seveda pojavljajo vprašanja organizacijskega modela, ki bi po presoji avtorjev raziskave o zgodovini sodobnega plesa (nosilka: Bojana Kunst) moral »temeljiti na mrežni povezanosti manjših organizacij, ki bi servisirale različne ravni in potrebe, ki so povezane z živim in funkcionalnim pretokom plesne dejavnosti«.

Treba je stopiti skupaj ter poiskati način, ki gotovo obstaja. Osnova za razmišljanje je tukaj, za ideje in akcije pa se dobimo na Društvu!

___Nina Meško

Vadbeni prostori za potrebe profesionalne sodobnoplesne produkcije v Ljubljani

Mateja Bučar

*Osnovni podatki o potrebi po vadbenih prostorih v Ljubljani,
zbrani na podlagi sodobne plesne produkcije v zadnjih treh letih.*

Vsebinske postavke

V našem prispevku izpostavljamo in postavljamo v ospredje mesto Ljubljana kot skrajno kritično točko glede razpoložljivih in primernih vadbenih prostorov ali studijev, namenjenih študiju predstave od zasnove do trenutka, ko se preseli na oder, ter seveda obnovitvam, omogočanju postprodukcije; tokrat ne obravnavamo težav, ki pestijo plesne uprizoritve v Ljubljani ob pomanjkanju samih uprizoritvenih prostorov.

Stanje

V preteklih treh letih je na področju sodobnega plesa v Ljubljani nastalo vsaj 40 predstav. Dve tretjini le-teh v profesionalni produkciji, ki se uvršča v sodobno plesno produkcijo v Evropi. Kar ena tretjina je produkcij, ki so deležne mednarodnih predstavitev, nagrad in gostovanj. Poleg uveljavljenih avtorjev se uveljavlja produkcija mlajše generacije, ki nezadržno ustvarja izvirne avtorske projekte in sooblikuje to aktualno vejo sodobne umetniške prakse. Pogosto se premiera zaradi prostorskih težav v Ljubljani uprizori zunaj Ljubljane: v Murski Soboti, Hrastniku, Kopru ali celo v tujini. Drugi centri za ples v Sloveniji so: Maribor, Celje, Velenje, Nova Gorica, Izola, Novo mesto, ki imajo veliko bolj urejene prostore.

Očitno je nesorazmerje med številom letnih produkcij sodobnoplesnih predstav v Ljubljani in zelo omejenim številom prizorišč, kjer se lahko izvajajo (dvorana PTL, dvorana Duše Počkaj v CD, in še Glej, Mladinsko gledališče, srednja dvorana CD), posebno še ob dejstvu, da omenjena prizorišča sploh ne premorejo posebnih vadbenih prostorov.

Vadenje predstav na odru zavzema termine, ki bi sicer lahko bili na voljo za ponovitve predstav. To dejstvo najbolj neposredno onemogoča načrtovanje postprodukcije - gostovanj, zaradi tega pa prihaja tudi do izpada večjega števila plesnih ponovitev, ki bi bile sicer logične.

Trenutno imajo redne možnosti za vaje največ trije do štirje projekti, v produkciji Plesnega Teatra Ljubljana; drugi projekti uporabljajo ali omenjene odrre in s tem zmanjšujejo postprodukcijo že obstoječih predstav ali studio Intakt oziroma najemajo drage prostore. Društvo za sodobni ples je imelo v najemu osnovnošolsko telovadnico (s pomočjo MOL - Oddelek za kulturo), vendar je bilo na razpolago v zelo ozkih, 2-3-urnih večernih terminih; premalo in komaj primerno za redno in profesionalno delo.

Potrebe

Podatki kažejo, da se v Ljubljani v zadnjih letih uprizori povprečno 15 premier večjih in manjših predstav (V porastu!). Ocenjujemo, da si en sam studio v enem letu lahko delijo največ 3 ustvarjalci, če gre za manjše ali srednje projekte (vsak po 4 mesece in termini za postprodukcijo); če gre za večje projekte, lahko en sam studio uporabljata največ 2 avtorja. Produkcija zadnjih let torej kaže, da sodobni ples v Ljubljani že danes potrebuje za redno delo najmanj 5 delovnih studijev, za nemoten razvoj pa seveda več.

Poleg teh so posebnega pomena posebni studiji za pedagoško delo - predvsem za srednjo šolo, ki je pričela z rednim delom v šolskem letu 1999/00, kot tudi za

izobraževalne delavnice posameznih skupin in Društva za sodobni ples. Paradoksalno imamo v Sloveniji precej možnosti (in prostorov) za izpopolnjevanje neprofesionalcev in malo za profesionalne ustvarjalce. Ti si morajo plačevati draga izpopolnjevanja v tujini.

Tehnične lastnosti studija

Tehnične postavke, ki jih je možno v vsakem trenutku aplicirati na različne obstoječe ali nove prostorske možnosti v Ljubljani.

- Velikost oziroma površina: najmanj 60 m²;
- Višina: 4 - 6 m, lahko tudi višji ali v izjemnem primeru nekoliko nižji strop;
- Strop: nosilen, z možnostjo pritrditve nosilnih elementov za luči, scenografije;
- Lastnosti tal: prožna lesena tla - ladijski pod ali plesni linolej;
- Ogrevanje in prezračevanje: prostor mora imeti možnost stalnega ogrevanja pozimi in klimatsko napravo;
- Električna napeljava: za razsvetljavo, akustične in video naprave;
- Prostor mora imeti dostop do garderobnih prostorov in toalet;
- Razsvetljava: zaželeno je dnevna svetloba; sicer naj bo prostor razsvetljen dobro in z lučmi, ki so enakovredne dnevni svetlobi (tudi kletni prostor je lahko ustrezen).

Uporaba in upravljanje

Prostor, kjer se na področju sodobnega plesa kreativni proces pričanja, izumlja in razvija, torej plesni studio, je pogoj, brez katerega ta umetnost ne more obstajati. Zato je potrebno vztrajati pri tem, da se zagotovi – v čim krajšem času, vsaj eden do dva stalna vadbena prostora, v nekaj letih pa vsaj štiri studije, namenjene le sodobni plesni produkciji in njenemu izobraževanju. S tem bi aktivni avtorji in skupine dobili možnost stalne (večletne pogodbe) ali začasne uporabe delovnih prostorov, ki jih za normalno delo nujno potrebujejo.

Odziva na prostorsko stisko, ki jo na področju sodobne plesne in uprizoritvene umetnosti zelo močno čutijo ustvarjalci s tega področja, s strani Mestne občine in s strani Ministrstva za kulturo v zdaj že petnajstih letih produktivnega in uspešnega dela na tem področju žal ni!

Vseskozi je sicer mogoče slišati o različnih načrtih, ki naj bi prostore sodobne plesne in uprizoritvene umetnosti umestili v zelo ambiciozne bodoče komplekse in lokacije, kot so:

Metelkova, Kino Šiška, poslopje Rdečega križa v Šiški ..., vendar lahko ugotovljamo le neresnost slovenske in ljubljanske kulturne politike do tega vprašanja, saj vsak od omenjenih ali podobnih načrtov v kratkem času izpuhti! Verjetno za to obstajajo razlogi, za katerimi pa, kakor po vsem tem času kaže, stoji le nepoznavanje in prevsem pomanjkanje resničnega namena mestne in državne politike za uresničitev najosnovnejših pogojev za obstoj in razvoj tovrstne sodobne umetniške prakse in kulture. Z veseljem bi rekli drugače, če bi se v vsem tem času z manj ambicioznimi, a konkretnimi rešitvami približali pridobitvi enega ali dveh profesionalnih vadbenih prostorov na področju Ljubljane.

Ustvarjalci s področja sodobnega plesa pa seveda smo in bomo vseskozi popolnoma angažirani in v pričakovanju dialoga pripravljeni na tudi najmanjši, vendar resen in konstruktiven korak.

—

_____ Mateja Bučar je plesalka in koreografinja ter članica SNG Opera in balet v Ljubljani. Zapis je nastal v obdobju 1999/2000 in ga objavljamo le nekoliko dopolnjenega.

Nevenka Koprivšek je direktorica Zavoda Bunker in festivala Mladi levi ter avtorica raziskave Prostorska problematika kulturnih dejavnosti, katere naročnika sta bila Mestna Občina Ljubljana – Oddelek za kulturo in raziskovalno dejavnost in Ministrstvo za kulturo. Nina Meško se je z njo pogovarjala o raziskavi in o vizijah rešitve omenjenih problemov.

S pozitivno energijo se da narediti veliko

Nam lahko poveste kaj več o vsebini raziskave in njenih rezultatih?

Raziskava je zelo obsežen projekt in je potekala v dveh fazah. Zaobsegala je problematiko oz. raziskavo potreb in morebitnih objektov za namene vadbenih in uprizoritvenih prostorov ter ateljejev. To pa seveda samo na področju Ljubljane, kjer je to dejansko velik problem. Do iniciative za to raziskavo sem prišla, ker smo se ustvarjalci zmerom samo pritoževali nad pomanjkanjem celotne infrastrukture neodvisnih scenskih umetnosti, na Mestni občini pa so si želeli kaj bolj konkretnega na papirju. Namen je torej bil politikom predstaviti problematiko, stanje in ponuditi dejanske rešitve, prednosti in pomanjkljivosti določenih objektov, ocene investicij.

V prvi fazi, katere glavni naročnik je bilo Ministrstvo za kulturo, MOL pa sofinancer, smo za področje scenskih umetnosti naredili praktično analizo prostorov umetnosti v povezavi z razvojem modela produkcijskega centra. Rezultati prve faze raziskave skušajo podati analizo obstoječega stanja. Zgodovinsko smo opredelili razvoj in pomen neodvisne kulture ter predstavili aktualne ovire, ki onemogočajo njen normalni razvoj. Osredotočili smo se na konkretne fizične prostore kulturne produkcije v kontekstu celotnega kulturnega, političnega, urbanega, socialnega ... prostora in poiskali konkretne industrijske in druge objekte ter raziskali njihovo ustreznost za novo programsko namembnost. Na začetku raziskave smo ugotovili, da trenutno v Ljubljani obstajajo samo trije prostori, ki so dostopni neodvisni odrski produkciji, in sicer PTL, gledališče GLEJ in dvorana Duše Počkaj v Cankarjevem domu. Nobena od teh dvoran ne ustreza kriterijem srednje velikega predstavitvenega prostora, nobena nima dodatnih vadbenih prostorov in so zato bolj ateljeji oz. priložnostne

predstavitvene dvorane. Raziskava potreb, ki je bila narejena na podlagi prijavljenih projektov na Ministrstvu za kulturo, pa je pokazala, da bi v Ljubljani nujno potrebovali najmanj 10 vadbenih prostorov.

V drugi fazi, katere naročnik je bil samo MOL, pa smo se osredotočili le na tri objekte (Kino Šiška, Kino Dvor in Metelkova), za katere se je tudi MOL najbolj zanimal, in pripravili natančno idejno zasnovo in tehnične parametre izbranih projektov, ocenili, koliko bi stala prenova Kina Šiške in koliko novogradnja.

Ali sta se naročnika na podlagi rezultatov raziskave kakorkoli odzvala in zastavila nadaljne akcije v smeri reševanja prostorske stiske ustvarjalcev?

Do danes ni bilo nobenih oprijemljivejših odzivov in akcij. Raziskava obstaja, prvi rezultati so bili objavljeni že leta 1999, žal pa ni financerja, ki bi bil pripravljen investirati v obnovo prostorov iz raziskave. Škoda je, ker je bilo v raziskavo vložene veliko energije, a konkretnih rešitev še ni. Neodvisna kultura je pač v primerjavi z institucionalno na drugem mestu prioritete lestvice financiranja.

Ali je raziskava dostopna javnosti?

Izvajalca prvega dela raziskave sta bila Zavod Bunker in Mirovni inštitut, drugega dela pa samo Mirovni inštitut in pri obeh izvajalcih sta na vpogled oba izvoda. Že prvo leto je velik delež raziskave pod okriljem Mirovnega inštituta prevzel Bratko Bibič, ki trenutno pripravlja knjigo o tej raziskavi.

Kako bi ocenili trenutno stanje in razvoj sodobnega plesa pri nas?

Razvoj je pogojen z infrastrukturo. To so predvsem prostori, in tu je velik manko, o katerem govoriva. Potem je potrebna

možnost za izobraževanje in Maja Delak je naredila velik korak v to smer. Da bi se področje normalno razvijalo, je nujno potrebna kritika, teorija, refleksija in tega je dejansko premalo. Ni izobraževanja kritikov in teoretikov za področje sodobnega plesa. In ni predstavitvenega prostora izključno za ples. PTL je namreč tudi vadbeni prostor. Produkcijski aparat, ki bi skrbel za produkcijo, distribucijo, difuzijo, skoraj ne obstaja. Večina producentnega dela je na plečih ustvarjalcev samih, to pa ponavadi ne gre skupaj. Težko je biti v obeh procesih hkrati. Tega kadra ni, ker ni finančne perspektive, ni izobraževanja producentov oz. kulturnih menedžerjev. Veliko umetniških akademij po svetu ima to študijsko smer. Recimo beograjska gledališka akademija, kar se kaže v intenzivnem razvoju področja. To katedro odpirajo tudi na Zagrebski akademiji.

Ali mislite, da se le od DSPS pričakuje izvajanje vseh ukrepov za razvoj infrastrukture?

Da se vse omenjene faze razvijejo, je potrebno veliko vizij in politične volje. Vsa ta področja se morajo razvijati hkrati, da dosežemo normalen razvoj sodobnega plesa. Veliko stvari je možno izpeljati prek DSPS. Plesna platforma, recimo, bi bila izredno pomembna, pomemben je pretok informacij, vključevanje v mednarodne mreže in čas!

Ali poznate kak kvaliteten primer iz tujine, ki bi lahko bil primeren model za Slovenijo?

Našo plesno sceno bi lahko primerjala s portugalsko. Tam se je nekaj posameznikov s podporo gospoda Gila Menda z ministrstva borilo za širše dobro, brez sledu osebnih interesov in doseglo neverjetno velik uspeh za razvoj področja. Problemi so skupni in treba jih je reševati skupaj.

V Belgiji se je scena zelo razvila, ko so stopili skupaj umetniški lobi, producenti, politiki in novinarji in uspeli narediti res ogromno. Recimo Dans in Krtrijk je zgradba s štirimi nadstropji samo vadbenih prostorov, namenjenimi zgolj vežbi in majšim predstavitvam v procesu. Proces mu je namreč veliko pomembnejši od hitrih rezultatov. Vse to je potrebno za razvoj področja. Hkrati pa je seveda v vsakem mestu po več predstavitvenih centrov z mendarodnim programom. Smo tako široko razvita mreža omogoča normalen razvoj.

Ob otvoritvi festivala Mladi levi ste se optimistično zazrli v prihodnost glede prostorskega problema kulturnih dejavnosti. Kaj, ko bi tudi ta pogovor zaključili podobno?

Veliko je bilo narejeno, raziskava, festivali, raven skupin in plesalcev pri nas je navkljub vsemu zelo dobra. Obstaja velika želja, skoraj nujnost delati, ustvarjati. Publika je, scena je zelo intenzivna, nabita, ideje in izvirnost so, vsebine tudi. Predvsem pa je tu močna volja in zato je treba le še malo vzdržati, vztrajati, stopiti skupaj. S tako pozitivno energijo se da narediti veliko. Vendar pa brez politične volje vseeno ne bo šlo.

Plesni forum Celje

Gordana Stefanovič Erjavec

Dvorana, v kateri zdaj že drugo leto domuje Plesni forum Celje, je samostojna pritlična stavba, ki ima več kot 200 m² površine. Stavba je zelo stara in je bila konec devetdesetih zaradi številnih razlogov predvidena za rušenje. V tistem času pa je Plesni forum Celje zaradi denacionalizacije ostal brez vadbenih prostorov, od katerih je odvisna tako moja prihodnost kot tudi prihodnost Plesnega foruma Celje, zato sem se odločila "zatežiti" tedanjemu županu. Stavbo smo dobili v najem, pod pogojem, da si jo uredimo popolnoma sami. In tako je tudi bilo.

Več kot leto dni smo potrebovali, da smo prostore (elektrika, voda, tla, izolacija, ogrevanje, rušenje odvečnih sten in stropa, beljenje, ureditev prostorov) preuredili v plesni in



Plesni forum Celje

kulturni raj, kjer se vedno kaj dogaja. Dvorana, v kateri redno vadijo skupine Plesnega foruma Celje (7 skupin od 4 do 20 let starosti), je mobilno urejena tako, da se iz vadbenih prostorov hitro spremeni v prireditveni prostor (tribune za gledalce, zavese, po potrebi omizja). Ob vikendih organiziramo *Večere z ...*, na katere vabimo ustvarjalce z različnih področij umetnosti (ples, gledališče, glasba).

Poleg dvorane imamo tudi zimski vrt in poletno teraso, kjer se po prireditvah odvija družabni del. Oboje deluje kot *Kafe Forum* in tu so na voljo vse informacije glede vpisov, programov PFC, prireditev in kulturnega dogajanja nasploh.

Vsebinsko in organizacijsko dvorano upravlja z možem (prek njegovega podjetja Forum D). V dvorano, ki jo skrbno vzdržujeva in vanjo še vedno investirava (tehnične izboljšave, oprema ...) sva vložila in vlagava v glavnem lastna sredstva in pomoč nekaj sponzorjev. Mestna občina Celje v ta namen prispeva le olajšave pri obračunu najemnine. Stroške prireditev krijeva predvsem z vstopninami in delno tudi s sponzorji.

Že v enem letu je dvorana postala nepogrešljiv del celjskega kulturnega dogajanja in si pridobila širok krog rednega občinstva. Doslej se je pri nas zvrstilo precej zanimivih dogodkov in naj omenim le nekaj plesnih: 200% Uršule

Teržan iz Ljubljane, *Zelo resna stvar* Mateja Kejžarja in Plesne Izbe Maribor, *Ko si v svojem trenutku* Rosane Štorgelj in Plesnega teatra Velenje, s svojo produkcijo je gostoval tudi *Plesni studio Intakt* pod vodstvom Tanje Skok iz Ljubljane. *Plesni Forum Celje* pa je v tem času uprizoril kar enajst lastnih produkcij.

Tudi v naslednji sezoni načrtujemo dogajanja v Plesnem Forumu Celje po že preverjenem obrazcu - ples, gledališče, glasba. Vabimo vse, ki so zainteresirani za gostovanje pri nas, da nas poiščejo!

PLESNI FORUM CELJE, Trubarjeva 1 a, Celje
Tel.: 03 543125; gordana.stefanovic@guest.arnes.si
www.plesniforum-kud.si

Gordana Stefanovič Erjavec je plesalka, koreografinja in pedagoginja sodobnega plesa, ki od leta 1980 vodi plesno-izobraževalni center Plesni Forum Celje.

Kaj dela J.K.?

Je še živa? Je v pokoju? Je padla z odra? Se je iz obupa vrgla v parter? Se še kdo zanima zanjo? Njo še kaj zanima?

Ples je v naši kulturi odrinjen v gledališča, na oder, odmaknjen od vsakdanjega življenja. 45 let delovnega bivanja v zaprtih prostorih, kjer ni niti naravne svetlobe, kaj šele sonca in svežega zraka! To človeka izčrpa, krha in ga potiska v ponavljajoče se vzorce. Ideje, vsebine, čustva, občutki, ki jih umetniški ples izpoveduje, izgubijo stik z resničnim življenjem tam zunaj, z aktualnimi problemi vsakdanjih ljudi.

Imeti svoj atelje ali studio so sanje večine ustvarjalcev. Združiti nemogoče, to so trenutno njene fantazije in njena dejanja. Sestopiti z vzvišenega odra na zemljo, cesto, kamnita dvorišča, na tla, kjer so v kotu prislonjene vile in



Plesna domačija v Istri

štrpalica. Izziv ji je zaplesati na trgu v Kopru, v stari vaški šoli, pred ljudmi, ki še niso bili na plesni predstavi, ali v koprskem gledališču. Zvečer ima nastop s priložnostnim plesom na neki

otvoritvi v galeriji ali muzeju. Široko nebo nad vasjo, v kateri živi, ji širi pljuča, jasni duha, kristalizira misli in daje moč, da odvrže ves balast, vse, kar se je z leti nabralo, zastalo in obstalo ter jo začelo težiti. Prisluškuje in tipa, kje bi bil njen prostor, kjer bi odzvanjala, kam bi se umestila, kam potovala, kaj in komu dajala svoje znanje, svoje vedenje, svoja sanjarjenja, svoje nove zamisli. Ves čas se aktivno zanima za dogajanja v kulturi in na drugih področjih. V stiku z življenjem vaščanov, v stiku z naravo, zemljo, z življenjem v odmaknjenosti se samoizprašuje in išče odgovore: Zakaj plesati, kaj sporočati, da se bo dotikalo današnjega časa, odmevalo v ljudeh? Ali naj izpoveduje svoja prepričanja, dvome, svoj obup, ki se polasti pronicljivega, občutljivega, za etiko in estetiko razvitega posameznika.

....

V Koštaboni, v slovenski Istri, na samem, sredi narave, obnavljam staro kamnito hišo, kjer bo dom in plesni studio:

plesna domačija. S podporo občine Koper (program za regionalni razvoj), Ministrstva za kulturo, pa tudi s sodelovanjem koprskega gledališča. Denarja je malo, zato so naša vrata odprta za delovne akcije, mogoče je prespati in se prehranjevati. Hvaležno plačilo pride pozneje, ko bo možno studio v velikosti 45 m² in ostale zmogljivosti uporabljati za posameznike in skupine. Iščem somišljenike, povezujem se s podobno čutečimi ustvarjalci, kmeti, delavci ...

Jasna Knez

Koštabona 78, 6274 Šmarje
Tel.: 05 6567111;
jasna.knez@guest.arnes.si

_____ *Jasna Knez, učenka Žive Kraigher, je plesalka, koreografinja in plesna pedagoginja. Raziskuje izrazni ples, v novejšem obdobju v prepletu in sintezi z etno ples.*

Kako najti vadbeni prostor v New Yorku

Sem plesalka in koreografinja in že več kot pet let živim v New Yorku. V tem času sem opazila mnoge spremembe znotraj plesne skupnosti. Zaradi naraščanja cen nepremičnin lastniki nenehno izseljujejo stare najemnike, med katerimi je precej plesnih studijev, da bi te prostore oddali po trikrat višjih cenah. V zadnjih dveh letih so tako izselili dva meni najljubša plesna studia. Eden od njiju je sicer našel začasne prostore, drugi pa svoje tečaje izvaja tam, kjer se najde primeren prostor. Zato je nastalo mnogo manjših studijev, ki pa so manj profesionalni. Nekateri od njih so na Manhattnu, drugi v Brooklynu. Plesalci smo se morali naučiti poiskati nove in celo alternativne prostore za vajo. Ne zdi se mi, da bi se število primernih prostorov zmanjšalo, so pa bolj razpršeni in ker niso vedno oglaševani, jih je tudi težje najti.

Moj položaj je v določenem pogledu izjemen. Že več let obiskujem zelo poceni studio, kjer sem vedno našla prostor za vadbo. Ta studio pa je v nevarni soseski in nima neposrednih prometnih povezav. V bistvu sploh ni »pravil« plesni studio, ampak preurejena šolska učilnica. Njegova kakovost ne dosega ravni večjih, čistejših in bolj zasedenih

Galiel Kolker

studijev, a svojemu namenu dobro služi in jaz sem tam zadovoljna. Ko poslušam ostale plesalce, ki se pritožujejo nad pomanjkanjem poceni in prostih vadbenih prostorov, se zavedam, kakšno srečo imam.

Cene za uro vadbe so zelo različne. Ponekod je vadba zastoj, v zameno pa plesalec dela za studio, medtem ko v profesionalnih, dobro opremljenih studijih ura vadbe stane okrog 30 dolarjev. Profesionalne plesne skupine se večinoma odločajo za dražje studije. Po mojih izkušnjah je povprečna cena vadbene ure v središču New Yorka okoli 12 dolarjev.

Zelo težko je opisati najboljši način, kako poiskati idealni vadbeni prostor. Veliko informacij je mogoče dobiti od drugih plesalcev. Pri iskanju je zelo pomembno biti pozoren na alternativne prostore, kot so cerkve, šole, gimnazije in skladišča. Pogosto si ne moremo privoščiti tako dobrega prostora, kot si ga zaslužimo. Alternativni prostori namreč niso namenjeni za ples in ponavadi nimajo najbolj gladkih tal, kaj šele plesnega poda, ustreznega ogrevanja ali prezračevanja, ogledal itd.

Idealne rešitve sicer ni, a sem prepričana, da bodo plesalci

tudi v neugodnih razmerah našli način za preživetje in ustvarjanje. Poleg tega pa poznam več plesalcev, ki so tako kot jaz vadili plesne gibe v še bolj neugodnih prostorih - v lastnih dnevni sobah. Star pregovor pravi, da je potreba mati vseh izumov in jaz v to trdno verjamem.



1. Večnamenski prostori

MALA DVORANA V ŠTUDENTSKEM NASELJU

Plesni studio Intakt

Naslov: Cesta 27. aprila, Ljubljana

Kontakt: Tanja Skok, tel: 014317010; gsm: 041 687401;

Tanja.Skok@kiss.uni-lj.si

Velikost: 187 m²

Cena: prispevek po dogovoru

DVORANE MOL

Naslov: različne lokacije

Kontakt: sedeži četrtnih skupnosti

(Pričakujemo, da vam bomo s pomočjo Oddelka za lokalno samoupravo na društvu v kratkem omogočili vpogled v seznam teh dvoran)

ŠPORTNO DRUŠTVO TABOR

Naslov: Tabor 14

Kontakt: Peter Marc, tel: 4323089; sd.tabor@siol.net

Velikost: več dvoran: 5 x 20 m – 32 x 15 m;

dvorana z ogledali: 21 x 13 x 3,6 m

Cena: 1.000 – 3.500 SIT/uro

DVORANICA JSKD

Naslov: Bethovnova 5

Kontakt: Miha Klep, tel: 012833209, gsm: 041 225806

Velikost: oder 6 X 3 m

Cena: po dogovor

DRUŠTVO ZA SODOBNI PLES

Metelkova 6

Kontakt: Nana Mravinec, tel. 014322390,

lj.dsps@guest.arnes.si

Velikost: 30 m²

Cena: 300 SIT/uro

GASILSKI DOM DOBROVA

Naslov: Ul. Vladimirja Dolničarja 11

Kontakt: Franc Maček, tel. 013641111

Velikost: 50 m²

Cena: 13.000 SIT/dan

_____ *Galiel Kolker je mlada plesalka in koreografinja, ki živi in dela v New Yorku.*

2. Plesni studiji

PLESNI TEATER LJUBLJANA

Naslov: Prijateljeva 2, Ljubljana

Kontakt: Živa Brecej, tel. 4308344, ptl@mail.ljudmila.org

Velikost: 11 x 13 x 5 m

Cena: 800 SIT/uro

EN-KNAP

Naslov: Gasilski dom, Kopna pot 6, Šmartno ob Savi

Kontakt: Joško Rutar, tel. 014306770, en-

knap@guest.arnes.si

www.en-knap.org

Velikost: 113 m²

Cena: povračilo stroškov ogrevanja in čiščenja

PLESNI CENTER LJUBLJANA

Slovenski plesni projekt

Naslov: Štišova 20, Ljubljana

Kontakt: Fred Lasserre, tel. 014320402;

plesnicenter_lj@hotmail.com

www.plesnicenter-lj.org

Velikost: 120 m²

Cena: 4.760 SIT/uro

Cirkularka

Glasilo Društva za sodobni ples Slovenije

številka 1, oktober 2001 /letnik IV

Glasilo je brezplačno.

Izdajatelj:

Društvo za sodobni ples Slovenije

Metelkova 6, 1000 Ljubljana

Tel./Fax: +386 1 4322390

E-mail: lj.dsps@guest.arnes.si

Številko uredili: Nina Meško in Nana Mravinec

Uredništvo: Gregor Kamnikar, Nina Meško,

Branko Potočan

Lektoriranje: Aleša Valič

Oblikovanje: Nana Mravinec

Tisk: Grafika Packa

S finančno podporo Ministrstva za kulturo RS.

Cirkularka je vpisana v evidenco javnih glasil,

ki jo vodi Ministrstvo za kulturo pod št. 1552.

